

A Segítő Mária Gimnázium diáklapja

S
M
G

Ez S(e)M Újság

IX. évfolyam, 2. szám
2016. december

1.
Vezércikk

9.
Gólyabál

5.
Lásd más szemmel
a világot!

3-4.
A várva várt
pillanat

10.
Aranyköpések
Ne vess velünk

7.
Kreatívkodás

6.
Ajánló

8.
Visszatekintő

2.
Adventi üzenet

Jelentkezz szerkesztőnek!

Lájkolj minket Facebookon!

/smgdt

"Megcsapott a felelősség szele, ugye?"

Mikor megválasztottak főszerkesztőnek Sára odafordult hozzám, és megkérdezte "Megcsapott a felelősség szele, ugye?". Akkor még csak bólogattam, és ki nyögtem egy "Aha"-t, mintha egész életemben ezt csináltam volna... és most talán pár ember azt gondolja magában: "Nézd az ostobát, egy újságot nem tud összerakni!". Elmondhatom, nem olyan könnyű, mint azt gondolnád. Hisz nem tudsz olyat írni, ami mindenkinek tetszene. De megpróbálhatod. Most egy ilyen "próbálkozást" tartasz a kezeden, ami miatt sok embert ugráltattam, felfutottam többször is a második emeletre Helgához tanácsért, egyeztettem Andorral, de remélem, hogy valahol meg is éri a sok fáradozást.

Nos, jóember! Mit is találhatsz a decemberi számunkban? Alsós tagozatunk egyik büszkeségének saját versét olvashatod el, visszaemlékezhetsz a "Székelyek Amerikában" címen futó gólyabálra, a nagy sikernek örvendett karaokéval egybekötött teaestre, az otthonos hangulatban eltelt koszorúkötésre és a kicsiknek megrendezett gólyácskabálra is betekintést nyerhetsz. Ezenkívül ötletet kaphatsz film, könyv és sorozat terén az "Ajánló" rovatunkban. Ha épp ügyeskedni szeretnél, segítségedre lehet a "Kreatívkodás" cikkünk. Végül, de nem utolsó sorban a "rengeteg" lapozás után még mindenképp olvasd el az Aranyköpéseket.

Nem szaporítom tovább a szót, jó olvasást és kellemes időtöltés legyen számodra az a nem több, mint tíz perc, amit az életedből a suliójságra szánsz.

Jómagam és a szerkesztőség nevében áldott, meghitt karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánok!

U.I. Remélem, mire kijön az újság, már lesz hó!

Ambrus Krisztina—főszerkesztő

Adventi üzenet 2016-ra

Arra kértek a diáktanácsosok, hogy egy adventtel, karácsonnyal kapcsolatos cikket írjak... Ennek próbálok eleget tenni ebben a rövid írásban. Lényegében össze fogom foglalni a koszorúfonásra kidolgozott előadást, amit a cserkészekkel készítettünk.

Az előadásnak a **Kegyelem Fényének útja** címet adtam.

Aki látta tudja, hogy az előadás arról szólt, hogy Isten elhatározta, hogy az elesett, romlott világot felemeli, megújítja Szentleke által, Akit az angyalok által el akart juttatni Názáretbe a Szűzhez, majd általa a földön élő emberekhez.

A Szent Lángot, a Szentlelket sorra vette át Istentől Figyelmesség anyyala, Szerénység anyyala, Szabadság anyyala, Hála anyyala, Hit anyyala, Szeretet anyyala, akik kudarcot vallottak vállalt feladataik teljesítése folytán.

Végül az utolsó anyyalnak Reménynek sikerült eljutni, magával vinni, majd átadni a názáreti Szűznek, Máriának a LÁNGOT, aki Reménnyel együtt elment s a magukban hordozott lánggal meggyújtották az elhalt anyyalokban a Szentlélek lángját.

A feléledt anyyalok aztán az emberek világába vitték a SZENT LÁNGOT, hogy az önzéstől, figyelmetlenségtől, büszkeségtől, gógtól, kevélységtől, szenvedélyek rabságától, a hálátlanságtól, bizalmatlanságtól, hitelenségtől, szeretetlenségtől, s más bűnöktől megrontott, szenvedő emberi világot ISTEN TÜZE megváltoztassa, átformálja, újjáalkossa.

Az előadás a „*Dicsérje minden nemzet, dicsérje az Urat!*” énekkel zárult, mert a kegyelem fényének világosságában „mindenki rájött”, hogy a Teremtő Isten szeret minket, nem vonja meg szeretetét, folytonosan azon munkálkodik, hogy nekünk jó legyen!

Karácsonyra készülődésünk margójára, pedig a következőket fűzném még hozzá:

Kedves Munkatársak és Kedves Diákok!

Két dolgot kérek, kívánok az Úrtól, az Istentől:

Kívánom, hogy az isteni Kegyelem fénye eljusson mindnyájunkba, mert amiként a napfelkelte után el lehet igazodni, dolgainkat tudjuk végezni, szóval színesebb, mozgalmasabb, élhetőbb a világ, úgy a Szentlélek fényének jelenlétében minőségileg felettebb jobb az élet, mint annak hiányában.

Kívánom, hogy a bennünk lévő fényt tovább tudjuk adni nap, mint nap egymásnak, különösen azoknak, akiknek sötét, gyászos napja van, akikben alig pislákol a jótettek, az önuralomra, a türelemre, a békére, a nagyobb szeretetre képessé tevő Kegyelem fénye.

Igyekezzünk magunkban és környezetünkbe az isteni FÉNYNEK, a Szentléleknek utat készíteni, hogy bennünk is megszülessék Jézus, a világ világossága!

Áldott adventi időszakot és áldott karácsonyi ünnepeket kívánok mindenkinek!

A várva várt pillanat

A karácsony az év legszebb és legmeghittebb ünnepe. Mindenki kellemesen gondol vissza kisgyerekként megélt karácsonyi estéire, amikor csillogó szemekkel, izgatottan várta, hogy az angyal megérkezzen szenteste az ajándékokkal és a karácsonyfával. Aztán pedig csalódott, hogy már megint nem sikerült az angyalt meglesnie. Pár diák felelevenítette ezeket az emlékekkel dús estéket.

Hogyan teltek a karácsonyaid, amikor még izgatottan vártad, hogy az angyal meghozza a karácsonyfát és az ajándékokat szenteste?

Gyermekkorom karácsonyai szívet melengető élmények számomra. A frissen hullt hó illatához kötődik, amikor az angyalvárás izgalmával mentünk ki sétálni, hogy megnézzük, világít-e már egy-egy karácsonyfa az ablakok mögött, teraszokon. Sosem tűnt fel, hogy mindig tata vagy apa vitt el minket, nem tevődött fel bennem a kérdés, hogy ilyenkor anya vajon miért nem jön velünk. Mégis amikor elindultunk már akkor sejtettem, hogy mire hazaérünk nálunk is eljön az angyal. Messziről meg is láttam, hogy kigyúlt az angyal érkezését jelző csillag a lányszoba ablakában.

Versengve rohantunk fel a bátyámmal és a húgommal, hogy elsőként láthassuk meg a csodát, a nappaliban pompázó karácsonyfát és az angyal itt-ott elhullatott apró jeleit. Valahogy mindig úgy sikerült, hogy ilyenkor éppen a nagyszüleim is betoppantak, így együtt énekelünk a karácsonyfa körül, míg én már alig vártam, hogy megkezdődjön az ajándékbontás, amikor a család legkisebbje segítségünkkel kiböngészte a cetlin szereplő nevet. Csillagszórók és gyertyák fényében telt az este, finom karácsonyi vacsorával, amíg aztán misére ment a család.

(Forró Fanni IX.B)

Számomra a karácsony a legkedvesebb ünnep egész évben. Kiskoromban már hetekkel azelőtt készültem, jobban viselkedtem, vagyis próbáltam kevesebbet rosszkodni, hiszen az anyuka mindent lát. Nagyon izgatott voltam december 24-én, egész nap kérdezgettem a szüleimet, hogy vajon mikor jön hozzánk az anyuka. Minden évben, délután, telefonáltak nagybátyámék, hogy náluk már járt az angyal, és úgy látják, hogy számunkra is van valami a fa alatt. Elmentünk tehát apukámmal hozzájuk, és boldogan bontottam ki az ajándékomat. Mire hazaértünk, már nálunk is állt a díszes karácsonyfa, alatta sok meglepetéssel. Mindig csodálkoztam azon, hogy milyen ügyes az anyuka,

amiért ilyen sok családot meglep, és mégsem látja őt soha senki. Mikor kicsivel nagyobb lettem, már kezdett gyanússá válni az, hogy mindig csak akkor jön meg, amikor én elmegyek otthonról, viszont bárki más otthon lehet. Egyik évben, nem sokkal karácsony előtt rájöttem az igazságra. Eleinte nagyon szomorú voltam, sokat sírtam, azt hittem, hogy többé nem lesz sem fa, sem ajándék, nem lesz ilyen izgalmas az ünnep. Azóta persze rájöttem, hogy így is nagyszerű hangulata van, örülök, hogy én is megajándékozhatok másokat, és hogy a szeretteimmel tölthetem ezt az időt. **(Szántó Beáta X.B)**

Mindig nagy volt már az előkészület a szentestét megelőző napokban. Olykor annyira buzgó voltam, hogy még kérdőívet is állítottam össze a családom többi tagjának a karácsonyról, aminek ők felettébb "örvendhettek". Mindig ez volt számomra az év legkedvesebb napja, annak ellenére, hogy mindig velem takarították ki a házat, hogy az anyyalka eljöhessen, igazából még azt is nagy élvezettel végeztem, hiszen minden gyerek vágya, hogy másnap megkapja várva várt ajándékait. Mikor kisebb voltam saját kezűleg állítottam össze az ajándékokat, persze mindig csak valami apróságot és mindig izgatottan vártam, hogy mennyire örülnek majd neki. Nem sok dolog változott azóta, hogy a titokra fény derült, a takarítás az enyém, az ajándékokat elkészítem, de

már a kérdőívek elhanyagolhatóvá váltak az idők során.
(Kedves Aliz XI.A)

Nálunk a családban, amikor még hittem az angyalban, minden évben úgy történt, hogy egész délután otthon ült a család. Csend volt, semmi jele sem volt az angyalnak, sem a karácsonyfának. Minden évben egy adott pillanatban, ez sötétedéskor történt, valamilyen okból kifolyólag a legjobb barátommal, szülői egyeztetés után, le kellett menjünk az udvarra hógolyózni, és amikor azt befejeztük, akkorra már megvolt érkeve az angyal, valamint a karácsonyfa. Akkori ésszel egyik évben sem fogtuk fel, hogy mit, miért kell úgy csinálni, mert nagyon

lekötött a sok karácsonyi dolog, és örültünk mindennek. Az egyik évben máshová küldtek el a szüleim, és valami időzítési probléma történt, így pont amikor hazaértem, akkor vitték be a házba a még díszítetlen fát. Én pont ott voltam, szó szerint kiraktak az ajtón, aztán tanácstalanul álltak bent. Ekkor már titokban persze tudtuk a nagy igazságot. Következő évre már annyira felnőttünk, hogy minden letisztázódott bennünk.

(Péter Balázs XII.C)

Rohan a világ, lassan már én sem tudom, hogy mi értelme van az életnek, nem tudom mi célunk, küldetésünk van a Földön. Már lassan egy embert nem látni az utcán, sétálva, önfeledten nevetni, vidámnak lenni. Le vagyunk terhelve. Leterhel a digitális világ, a megfelelési kényszer, ez az egész rendszer. Egy rendszer tagjai vagyunk, s ha nem vagyunk elég eliték, menők, akkor könnyen a tápláléklánc legaljára kerülhetünk. Már nem divat természetesnek lenni, lassan mindenkinek csak a mű tetszik, meg kell felelnünk egy szintnek. Könnyű feladatnak tűnik, de valójában nagyon nehéz. Rossz érzés, ha azért nem kedvelnek, mert más vagy. Nem mások vagyunk, csupán egyéniségek. Vagyunk még páran, lehet nem sokan, akiknek még a szokatlan tetszik. Kiknek nem az az érték, hogy mennyi pénzt tudsz otthagyni egy plázában, hogy mennyire öltözködsz divatosan, hordasz tömegcuccokat. Ezek nem értékes dolgok, sőt inkább értéktelenné tesznek, tehetnek. Lehet jobb ez a világ, csak nem szabad, hogy kifogjon rajtunk a marketing, a reklám, nem szabad hagynunk, hogy az "eliték" megmondják kik legyünk, mit kezdjünk az életünkkel, hogyan öltözködjünk, beszéljünk, kikkel barátkozzunk. Elnünk kell a saját életünk, mert csak úgy szerezhethetünk rengeteg boldog pillanatot, ha azt tesszük, amit szeretnénk.

A szemüveges lány

Év vége felé néha felmerül bennem, hogy ebben az évben történt-e velem valami izgalmas, ami az eddigiekben nem. Miután többször is végigfutom, rájövök, hogy nem. De nem is ez a lényeg. Mármint a média belénk sugározza, hogy „újév, új remény”, és el is hiszem egy darabig. Aztán rájövök, hogy megint eltelt egy év, de nem lettem más ember, akivel egészen más dolgok történnek. Minden ugyanolyan maradt. Nem lettek új barátaim, anélkül, hogy barátkoztam volna. A dolgok elhatározás kérdései, mert tudom, hogy hihetetlen, de ha valamiben nagyon hiszünk, és teszünk érte, az megvalósulhat.

Az éjszemű fiú

Jóleső érzés az ébredező Isten mellé megérkezni

Rorate. Régebben féltem ettől a szótól. Olyan hűvös és barátságtalannak tűnik első hallásra. Nem?

Hajnalba templomba menni? Hát milyen dolog is ez? Hiszen hétköznapi iskola, délutáni foglalkozások, otthoni feladatok, szakkörök... miért kelnek még korábban, amikor így is alig dőlök ágynak mindig? Tényleg keljek fel olyan korán reggel, csak azért, hogy részt vegyek egy szentmisén hajnalban, vacogva, félálomban, félhomályban? Régebben sokszor járkáltak ehhez hasonló gondolatok bennem. Nem tudtam hova tenni az egész adventi várakozást a koszorúkészítésen és a vasárnapi gyertyagyújtáson túl.... Tavaly elhatároztam, hogy ez másképp lesz. Ha nem is tudom megfogadni, hogy minden nap elmegyek a roratéra, de legalább hetente négyszer-ötször. Azt az adventet máshogy szerettem volna megélni. A hajnal eljött, az ébredező megszólalt advent elő hetének első napján, s habár pár óra alvás után nehezen, de összeszedtem magam, és elbotorkáltam a templomba.

Csodálatos látvány fogadott. Gyertyák fénye ragyogta be a templomteret. Valami akkor megmozdult bennem, hirtelen kipattant az álom a szememből, és éreztem, hogy az idei advent nagyon más. Jól esett a félhomályban, az ébredező Isten mellé megérkezni. Jóleső volt ministránstársaimmal vállat vállnak vetve megtapasztalni a hajnali csodát. Mert apró csoda ez a hétköznapiakban. S már melegebb, már fényesebb, már varázslatosabb a hajnal a Jóistennel.

Kémenes Örs-József

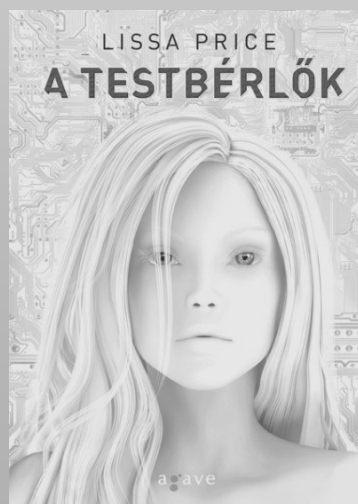
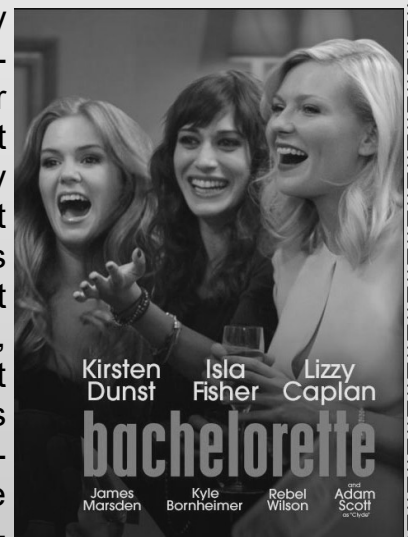

Sorozatajánló: Scream Queens (2015)

A sokak által kedvelt American Horror Story és a Glee rendezőinek legújabb alkotása a Scream Queens, ami egy újabb horror-sorozat. Egy elit lánykollégiumban a felvételi megnyílik mindenki számára, ami viszont feladatok megoldását jelenti. Mindeközben egy sorozatgyilkos garázdálkodik, mindenkit megrémítve. Minden héten meghal valaki, és miközben megpróbálják megtalálni a gyilkost, az életüket is próbálják viszonylag normálisan élni.

Filmajánló: Lánybúcsú (2012)

Három régi barátnő meghívást kap barátnőjük, Becky esküvőjére. A lányok mind-mind imádnak szórakozni, és felcsillan a szemük, hogy most majd egy jót bulizhatnak. Ám, mikor Becky közli velük, hogy szeretné, ha a férjhez menését visszafogottan ünnepeljék meg, a lányok úgy döntenek, hogy majd ők megünneplik ezt Becky nélkül. A meghívottak között szerepelnek a lányok volt középiskolás barátai közül is néhányan, akik szívesen tartanak a lányokkal egy görbe estét. Ám az est nem teljesen úgy alakul, ahogyan azt eltervezik, ahogy ez minden más filmben is lenni szokott. A lányok az est folyamán végigrohannak Manhattan utcáin a szakadt és mocskos menyasszonyi ruhával, amit aztán nagy megerősítések árán valahogy helyre hoznak. Ám mindez nem lenne maradandó élmény a másnapi esküvő nélkül, ahol az életük teljesen megváltozik.

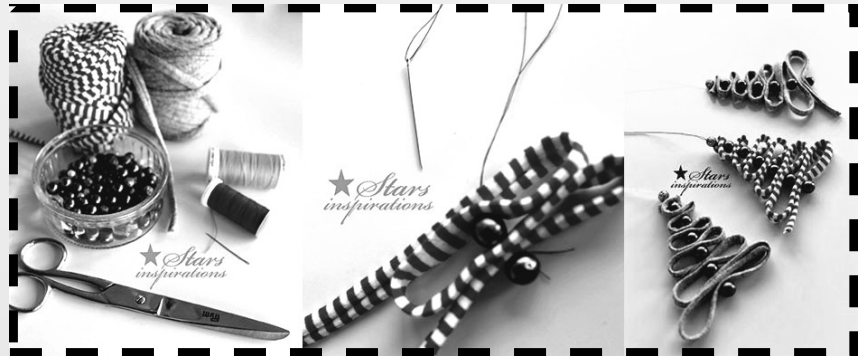
Könyvajánló: Lissa Price- A testbérők (2012)

Lissa Price folytatásos regényének első kötete „A testbérők” világában a Föld egy háború pusztította hely, ahol rengetegen haltak meg. Nagyon sok dolog változott meg ebben a világban, azonban egy dolog nem: még mindig a pénz az úr. Mivel a tinédzserek legtöbbször szülei meghaltak a spórabombák fertőzéseitől, ők csak saját magukra számíthatnak. Callie 16 éves, és szeretne pénzhez jutni, hogy jobb körülmények között élhessen a testvérével. Rátalál egy helyre, ahol a tinik bérbe adhatják a testüket, amit egy chip segítségével egy másik, jóval idősebb és gazdagabb ember vesz használatba. Kiderül, hogy Callie ezért rengeteg pénzt kaphat, így bele is vág az üzletbe, ám mikor chipje meghibásodik, a bérloje fényűző életébe csöppen. Viszont nem csak a pompába, hanem egy merénylet kellős közepébe is. Callie megpróbálja megoldani a rejtvényt, aminek a részai a történet előrehaladtával gyűlnek. Ez a feladat viszont nem a legkönnyebb egy olyan világban, ahol senki sem az, akinek látszik.

Karácsonyfadísz

Hozzávalók:

- anyagcsík vagy szalag
- gyöngy
- cérna
- tű
- olló

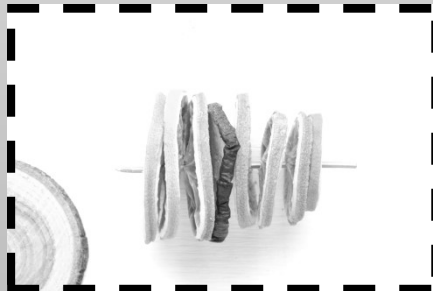
Elkészítés:

1. A tűbe fűzött cérnára felfűzünk egy gyöngyöt, és áthúzzuk az anyag végétől pár centire.
2. Ugyanakkora hossz után, mint amilyen messzire helyeztük az első gyöngyöt, tűrünk az anyagon, majd ahogyan a képen látható, keresztülhúzzuk az anyagon, és ismét rávarrunk egy gyöngyöt.
3. Ezt a folyamatot többször megismételjük, közben meg folyamatosan csökkentjük az anyag hosszát a hajtogatásnál.
4. A végén a „fa,, tetejére helyezzük az utolsó gyöngyszemet, és cérnával akasztót csomózunk rá.

Asztaldísz

Hozzávalók:

- fakarika
- pálcika
- száritott gyümölcs-
(narancs, alma vagy citrom)
- ragasztó
- csalókahegy
- papírcsillag

karika

Elkészítés:

1. A pálcikára, kisebb távolságra egymástól, felfűzzük a száritott gyümölcskarikákat, majd a pálcika felső végére ráragasszuk a csalókahegyet és a papírcsillagot.
 2. Az így elkészített „fát,, a fakarika közepére ragasztjuk.
- +tipp: hóhab lefújásával élethűbbé tehetjük. J

Kurkó Krisztina

Gólyácska bál

Minden gólya győztes! Idén is megszervezésre került a már hagyományossá vált Gólyácskabál a nyolcadik osztálynak köszönhetően. Ez a rendezvény lehetőséget ad, hogy jobban megismerjük az újonnan érkezett diákokat. Megmutathatták ének, és tánc tudásukat valamint ügyességi feladatokban vehettek részt. Jó hangulatban telt el délután nem volt hiány humorból és persze taps sem maradhatott el. Idén a korona Gergely Attila és Kozma Zselyke fejére került.

Kémenes Örs-József**Bögrés tea és karaoke est**

Idén is az előző évekhez hasonlóan megszerveztük iskolánkban a karaokés teaestet. A gyertyák, a füstölők és a világítás kellőképpen elhozta az indiai hangulatot a teaestre. Az est hangulatát a tehetséges diákok előadásai tették még teljesebbé. Az idelátogatók sokféle teát és süteményt kóstolhattak meg. Zárásképpen közös táncsal tettük felejthetlenebbé ezt a napot.

Koszorúkötés**Miklós Noémi**

Mint minden évben idén is megszerveztük iskolánkban karácsonyra készülve advent alkalmából a koszorúkötést. Az estet a Szirotya cserkészcsapattal együtt egy hangulatos kis előadással indította. Előadás után minden osztály külön asztalnál megkezdte a barkácsolást. A meleg tea, a zsíroskenyér és a friss fenyő illata kellőképpen adventi hangulatot varázsolt az egész teremben. Rengeteg szép adventi koszorú készült el. Az estet közös imával és énekkel zártuk.

Élményeim:

Írd ide az élményeid, hogy később is emlékezhess rájuk! 😊

Mielőtt ebbe az iskolába jöttem volna, már foglalkoztatott a gólyaság. Mindig is vágytam arra, hogy gólya lehessenek, de mikor a válogatóra került sor, bizonytalanság kerített hatalmába. Félttem a nagyobbak előtt szerepelni. Mikor beválogattak azonban a félelmet felváltotta az izgatottság. A bálra való felkészülés egy örök élmény marad számomra. Egy igazi közösség tagjaként érezhettem magam. Olyanok voltunk, mint egy nagy család. A párommal teljes volt az összhang, könnyedén vettük az akadályokat. A felkészülés hamar eltelt, bár korántsem annyira, mint a bál. Egy pillanat volt az egész. Egy eseménydús, boldog pillanat. Olyannyira jól telt, hogy nem is foglalkoztatott az eredményhirdetés. Egyszerűen jól éreztem magam, és kész. Ezért is lepődtem meg annyira, amikor a nevünket olvasták fel, mint a bál nyertesei.

Kurkó Eszter - gólya

A gólyabál szervezése, illetve lebonyolítása egy olyan tevékenység, mely egyszerre két évfolyamot mozgat meg, így bátran nevezhető az iskolai év legnagyobb és legrangosabb rendezvényének.

Nagyon örvendek, hogy már kétszer lehettem részese egy ilyen közös munkából létrejött előadásnak, azonban ennek mindig van egy sötét oldala is a sok vicces és érdekes pillanaton kívül, hiszen mindig vannak kisebb viták, esetleges nézeteltérések. A legrosszabb az, amikor a másfél órás előadás lejár, és hirtelen minden véget ér. Nincsenek többé próbák, gyűlések és két hónap kemény munka után megtudják a gólyák és szervezők, hogy milyen mikor fél 3-kor vége az iskolának, és nem kell szaladni próbára, hanem mindenki ül otthon, és azt érzi, hogy nincs, mit csináljon a sok szabadidővel.

Úgy gondolom, hogy az idén fantasztikus gólyáink voltak, nagyon jól lehetett dolgozni velük, nem mondhatom azt, hogy volt egyszer is unalmas próbánk, hiszen ezek a színes egyéniségek mindig feldobták az amúgy már fáradt társaság hangulatát. Kötődtek barátságok, alakultak ki közös emlékek, és ami a legfontosabb: hogy lett egy **JÓ GÓLYABÁL!**

Köszönöm mindenkinek, aki részese volt az elmúlt két hónap történéseinek, fantasztikus volt, egy örök emlék!

Székely Örs – főszervező

Olyan hideg van idebent, hogy érzem a karácsonyt bejönni az ablakon.

Becali olyan börtönben volt, hogy én oda szívesen bemennék!

Felmérő előtt:
Diák1: - Annyira izgulok, hogy mindjárt elájulok!
Diák2: - Én nem.
Nálam nincs az a vesztély, hogy elfelejtem, amit „megtanultam”.

Diák hátraesik a széssel hintázás miatt, erre a tanár aggódás helyett:

Kornél fiam! Nincs még este, ne feküdj itt le nekem!

Tanár: - A kilépési munka 4 év (elektronvolt).
Diák: - Jójó! De ha négy elektron volt, akkor mennyi most?

Tanár elveszi az órán készített papírrepülő. Erre a diák: Óra végén azért nem tetszik visszaadni? Úgy megkínlódtam veled, ki akarom próbálni!

Ne vess velünk

Iskolában:

- Pistike, ki volt I. András apja?
- Nulladik András.

- Miért feszül Superman pólója?
- ???
- Mert S-es...

Megy egy székely az utcán, kutyát lóbálva a pórázon!

Ezt meglátja egy székely bácsi, és rákérdez:

- Hé te meg miért lóbálsz azt a kutyát a fejed fölött?
- Örömet szerzek neki!
- Ennek ez örül?
- Ennek még nem, de majd ha leteszem a földre...

- Doktor úr, csináljon valamit a feleségemmel - könyörög a férj a pszichiáternek. - Nem bírom tovább! Harminc macskát tart a lakásban. El tudja képzelni, micsoda bűz ez bezárt ablakok mellett?
- Hát miért nem nyit ablakot? - kérdi a pszichiáter.
- Hogyisne! Hogy mind a kétszáz galambom elrepüljön?!

Két vadász beszélget az erdőben:

- Ha én megcélzok egy nyulat, az máris írhatja a végrendeletét!

A tisztáson hirtelen feltűnik a tapsifüles. A hengegő vadász előkapja a puskáját, rálő, de a nyúl elszalad.

Mire a másik epésen megjegyzi:

- Úgy látom már szalad is a közjegyzőhöz...

Két pszichiáter beszélget:

- Van egy nagyon súlyos skizofrén betegem.
- És meg tudod gyógyítani?
- Meg vagy te örülve? Mind a ketten fizetnek a kezelésért!

Bölcs szépség

Nézem, vagy álmodom talán?
Oly nyugodt, oly csendes minden,
Mint meleg nyáron a világ,
Ha jön a vihar, de még messze.

Most is nyugodt a világ kint,
De nem jelzi veszedelmét,
Bent meleg párnák közt senki
Nem érzi fagyos leheletét.

Mondhatnám, mint sokan: Halott!
De ez nem igaz, hiszen él!
Fehér ruháját látod amott,
Csak szűzi testét védi a tél.

A testét mégis, mint porszem,
Vagy mint szentelen légy szeli
Vidám gyermekcsapat, s vele
E tenger- ruhát feldíszíti.

Mint királylány, oly szép, s mint bölcs,
Oly nyugodt ez a téli táj.
Arcomon megcsillan a könny,
Álmodom, vagy igaz ez talán?

Ismeretlen szerző

Segítő Mária Római Katolikus Gimnázium

Segítő Mária Diáktanácsa

Írhattok nekünk a ***segitodt@yahoo.com*** -ra!

Az újság megjelenését támogatta
Csíkszereda Megyei Jogú Város
Polgármesteri Hivatala
és a Segítő Mária Alapítvány
Köszönjük!

Főszerkesztő: Ambrus Krisztina | **Design:** Molnár Andor | **Vezetőtanár:** Pál László

Szerkesztőség: Fülöp Réka | György Zsuzsa | Karda Sára | Kémenes Örs |
Miklós Noémi | Silló Szidónia | Salamon Dorka

Korrektúra: Gergely Zsolt | Kopacz Róbert | Molnár Andor | Veress Boglárka

Nyomtatva a **STÁTUS** nyomdában!